

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 68Ek/243/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6117252271
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Segečová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2018:6117252271.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávnenej P. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. XXX/X, XXX XX A., právne zast. Advokátska kancelária - Ján Buroci, s.r.o., IČO: 50 663 160, so sídlom Za Šestnástkou 17, 052 01 Spišská Nová Ves, konajúca konateľom JUDr. Jánom Burocim, advokátom, proti povinnému POHOTOVOSTĚ, s.r.o., IČO: 35 807 598, so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, vedenej pred súdnym exekútorom JUDr. Matejom Kršiakom, so sídlom exekútorského úradu Čsl. Tankistov 212, 841 06 Bratislava, pod sp. zn. 308EX 41/17, o vymoženie 286,32,-EUR, rozhodujúc o sťažnosti povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 68Ek/243/2017 zo dňa 6. augusta 2018, takto

rozhodol:

Sudca z r u š u j e uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 68Ek/243/2017 zo dňa 6. augusta 2018 vydané vyšším súdnym úradníkom a v r a c i a vec vyššiemu súdnemu úradníkovi na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Na základe návrhu oprávnenej, doručeného súdu dňa 29.11.2017 sa začalo proti povinnému exekučné konanie pre vymoženie pohľadávky priznanej na základe vykonateľného exekučného titulu, ktorým je Uznesenie Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 9Csp/22/2016 zo dňa 27.10.2017, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 16.11.2017 a vykonateľnosť dňa 21.11.2017 (ďalej len „exekučný titul“).

2. Vykonaním exekúcie poveril tunajší súd Poverením sp. zn. 68Ek/243/2017 dňa 6.12.2017 súdneho exekútora JUDr. Mateja Kršiaka, so sídlom exekútorského úradu Čsl. Tankistov 212, 841 06 Bratislava. Doručením poverenia súdnemu exekútorovi dňa 6.12.2017 sa začala exekúcia vykonávaná v neprospech povinného.

3. V priebehu konania a to dňa 26.2.2018 predložil súdny exekútor súdu návrh povinného na zastavenie exekúcie zo dňa 3.1.2018, ktorý mu bol doručený dňa 8.1.2018, spolu s vyjadrením oprávnenej k tomuto návrhu zo dňa 2.2.2018, ktoré mu bolo doručené dňa 2.2.2018.

4. Povinný svoj návrh na zastavenie exekúcie zo dňa 3.1.2018, odôvodnil skutočnosťou, že s povinným dňa 15.7.2015 uzatvoril zmluvu o úvere č. 708300590 na základe, ktorej mu poskytol úver vo výške 1.000,-EUR, ktorý sa mu zaviazal povinný uhradiť spolu s poplatkom vo výške 872,-EUR, teda mu mal uhradiť sumu v celkovej výške 1.872,-EUR. Ku dňu 13.11.2017 eviduje na uvedenom úvere povinný nedoplatok na istinu vo výške 576,80,-EUR, ktorý si vysporiadal jednostranným započítaním v zmysle § 580 Občianskeho zákonníka, nakoľko sú splnené všetky zákonné predpoklady započítania v zmysle uvedeného ustanovenia Občianskeho zákonníka. Ďalej povinný uviedol, že v zmysle ustanovenia § 263 ods. 1 CSP „Ak bola v konaní úspešná strana zastúpená advokátom, súd uvedie v uznesení o výške náhrady trov konania ako prijímateľa náhrady trov konania advokáta.“ Z toho jasne vyplýva, že advokát ako prijímateľ náhrady trovy konania predstavuje len platobné miesto nie vlastníka pohľadávky a ďalší režim trov konania závisí od dohody medzi klientom a advokátom podľa zákona o advokácii. Povinný

zároveň namietať aj výšku trov súdneho exekútora uvedenú v upovedomení o začatí exekúcie, keďže vzhľadom ku skutočnosti, že započítaním pohľadávok zo dňa 13.11.2017 došlo k zániku vymáhanej pohľadávky v celkovej výške pred začatím exekúcie nemá súdny exekútor nárok na odmenu. Na základe vyššie uvedeného povinný žiada exekučný súd aby návrhu na zastavenie exekúcie vyhovel a exekučné konanie zastavil. Povinný ako prílohu k návrhu na zastavenie exekúcie priložil Započítanie pohľadávok jednostranným právnym úkonom zo dňa 13.11.2017, doručenkou o prevzatí započítania oprávneným a zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 708300590.

5. Oprávnená sa k návrhu povinného na zastavenie exekúcie vyjadrila prostredníctvom právneho zástupcu dňa 2.2.2018. Oprávnená uviedla, že ku dňu údajného zápočtu zo dňa 13.11.2017 nemala voči povinnému žiaden dlh, a teda dlh povinného voči oprávnenej stále trvá. Údajný dlh oprávnenej má spočívať v nezaplatenom poplatku zo zmluvy o úvere. Oprávnenej mal byť poskytnutý úver vo výške 1000,-EUR pričom ho mala vrátiť spolu s poplatkom vo výške 872,-EUR do jedného roka, celkovo i s úrokom 1872,-EUR. Ročná úroková sadzba bola 59,20%. Už pri prvom pohľade je teda zjavné, že nadiktovaný úrok a poplatok sa prieči dobrým mravom, nakoľko dosahuje úžernú hodnotu. Tieto dojednania sú teda absolútne neplatné, čo znamená, že oprávnenej nevznikol voči povinnému žiaden dlh. Poukázal na rozsudok Najvyššieho sudu SR z 26. apríla 2012, sp. zn. 5 Cdo 26/2011 a žiadal návrh na zastavenie exekúcie ako nedôvodný zamietnuť.

6. Vyšší súdny úradník Okresného súdu Banská Bystrica uznesením sp. zn. 68Ek/243/2017 zo dňa 6.8.2018, po preskúmaní veci, zastavil exekúciu v zmysle § 61k ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku a žiadnemu účastníkovi exekučného konania náhradu trov nepriznal. Vyšší súdny úradník svoje rozhodnutie odôvodnil skutočnosťou, že po preskúmaní dokumentov v súdnom spise mal za preukázané, že po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku. Vymáhaný nárok môže v zásade zaniknúť všetkými spôsobmi zániku záväzkov, ktoré upravujú všeobecné predpisy súkromného práva hmotného /napr. splnenie dlhu, jednostranné započítanie, pokonávku a pod./ Povinný zaslal oprávnenej Započítanie pohľadávok jednostranným právnym úkonom, dňa 13.11.2017. Podľa § 580 Občianskeho zákonníka využil právo na vzájomné započítanie pohľadávok, ktoré sú spôsobilé na započítanie a vzájomne sa kryjú. Na základe zmluvy o úvere č. 708300590 zo dňa 15.7.2015 povinný evidoval voči oprávnenej nedoplatok vo výške 576,80,-EUR, ktorý pozostáva z poplatku vo výške 576,80,-EUR za poskytnutie spotrebiteľského úveru. Uvedená pohľadávka nebola ku dňu započítania t.j. 13.11.2017 splnená. Číže pohľadávka oprávneného vo výške 286,32,-EUR bola započítaná na zmluvu o úvere č. 708300590. Dokument o započítaní bol oprávnenej preukázateľne doručený dňa 16.11.2017, poštovou doručenkou. Ďalej vyšší súdny úradník uviedol, že exekučný súd, v konaní o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, skúma oprávnenosť a dôvodnosť začatia exekúcie. Pre posúdenie návrhu na zastavenie exekúcie je rozhodujúci stav ku dňu začatia exekučného konania, t.j. moment podania návrhu na vykonanie exekúcie. Dôkazné bremeno ohľadom tvrdení uvedených v návrhu na zastavenie exekúcie zaťažuje výlučne povinného, ktorý ho podal. Súd môže prihliadať len na tie skutočnosti, ktoré nastali po vzniku vymáhaného nároku. Vyšší súdny úradník poukázal aj na formálnu a materiálnu právoplatnosť exekučného titulu a to vo vzťahu k tvrdeniu oprávneného, že v Zmluve o spotrebiteľskom úvere č. 708300590 zo dňa 13.11.2017 sa jednalo o neprijateľnú zmluvnú podmienku -vysoké úroky, že zmluva sa prieči dobrým mravom. Návrh na zastavenie exekúcie preto považoval vyšší súdny úradník za nedôvodný, pretože neprijateľné zmluvné podmienky oprávnená mala namietať v základnom konaní. Oprávnená nepreukázala exekučným titulom, že o neprijateľných zmluvných podmienkach rozhodoval súd v základnom konaní. Predložila len rozhodnutie o trovách, ktoré mal uhradiť povinný. Preto vyšší súdny úradník exekúciu zastavil a s ohľadom na svoje závery, k trovám exekúcie uviedol, že o nich rozhodol vzhľadom na už uvedené skutočnosti.

7. Proti takémuto uzneseniu vyššieho súdneho úradníka, ktoré bolo právnenému zástupcovi oprávnenej doručené dňa 22.8.2018, vypršaním úložnej lehoty s fikciou doručenia, podala oprávnená sťažnosť dňa 4.9.2018, teda v zákonom stanovenej lehote. Povinný si uznesenie vyššieho súdneho úradníka prevzal dňa 7.8.2018.

8. Oprávnená podanú sťažnosť odôvodnila, prostredníctvom právneho zástupcu. Uviedla, že rozhodnutie súdu považuje za nezákonné, nakoľko na započítanie sú spôsobilé len pohľadávky, ktoré je možné uplatniť na súde. Poplatok povinného z iného zmluvného vzťahu je odporujúcim dobrým mravom a teda ani by nemohol byť priznaný v súdnom konaní. Povinný tak nie je nositeľom pohľadávky spôsobilej na zápočet. Poukázal na rozhodnutia v obdobných veciach a to na rozhodnutie Krajského

súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 16CoE/329/2012 zo dňa 20. 12. 2012, z ktorého citoval: "Keďže povinný nepreukázal existenciu navzájom sa kryjúcich pohľadávok voči oprávnenému, podmienky na započítanie dané nie sú, pričom na strane druhej, v exekúcii je daný riadny exekučný titul a nie je dôvod na zastavenie exekúcie v zmysle ustanovenia § 57 Exekučného poriadku. Z uvedených dôvodov odvolací súd uznesenie okresného súdu vo výroku, ktorým bol návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietnutý, potvrdil." Poukázal aj na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 17Co/183/2014 zo dňa 20.11.2014, z ktorého citoval: "Poplatok dohodnutý v bode 8.1 zmluvy prvostupňový súd považoval za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Uvedol, že výška stanoveného poplatku predstavovala takmer 15 % poskytnutého úveru, a nepochybne by túto dohodu bolo možné vyhodnotiť ako absolútne neplatnú aj pre rozpor s dobrými mravmi s poukazom na § 39 Občianskeho zákonníka." Vzhľadom na uvedené, navrhol oprávnený napadnuté rozhodnutie zmeniť a návrh na zastavenie exekúcie zamietnuť.

9. Povinný sa k podanej sťažnosti vyjadril, na výzvu súdu zo dňa 6.9.2018, podaním doručeným súdu dňa 3.10.2018. K tvrdeniam povinného uviedol, že podľa ust. § 61e Exekučného poriadku, „Po začatí exekúcie sa neprihliadne na jednostranné započítanie vzájomnej pohľadávky povinného voči oprávnenému, ibaže je priznaná exekučným titulom, na podklade ktorého by povinný mohol viesť exekúciu.“ Ďalej uviedol, že povinný má právo po doručení upovedomenia o začatí exekúcie podať na súd v stanovenej lehote návrh na zastavenie exekúcie, v ktorom môže okrem iného uvádzať aj to, že po začatí exekúcie došlo k zániku vymáhaného nároku. Zánik judikovaného nároku práva môže nastať nielen splnením záväzku, ale akýmkoľvek iným spôsobom, ktorý predpokladá zákon. Povinný teda môže namietat, že zánik vymáhaného nároku nastal započítaním jeho vzájomnej pohľadávky s vymáhanou v zmysle § 580 Občianskeho zákonníka (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 20. decembra 2011, sp. zn. 6 M Cdo 12/2010) „Ak veriteľ a dlžník majú vzájomné pohľadávky, ktorých plnenie je rovnakého druhu, zaniknú započítaním, pokiaľ sa vzájomne kryjú, ak niektorý z účastníkov urobí voči druhému prejav smerujúci k započítaniu. Zánik nastane okamihom, keď sa stretli pohľadávky spôsobilé na započítanie.“ Okrem predpokladov spôsobilého započítania zakotvených v Občianskom zákonníku upravuje Exekučný poriadok samostatne jeden predpoklad, a to že spôsobilou na započítanie je pohľadávka priznaná exekučným titulom. Uvedený predpoklad sa však vzťahuje len na jednostranný zápočet, ktorý bol adresovaný až po začatí exekúcie. Povinný preto poukazuje na skutočnosť, že jednostranný zápočet bol oprávnenému adresovaný a riadne doručený už pred začatím exekučného konania, vzhľadom na čo považuje povinný započítanú pohľadávku za spôsobilú aj keď mu nebola priznaná súdnym rozhodnutím. Oprávnený navyše pred začatím exekučného konania nijakým spôsobom nepoprel platnosť jednostranného zápočtu. Oprávnený poukázal aj na ďalšiu rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít, ktorá sa týka spôsobilosti jednostranného zápočtu. Najvyšší súd SR považoval za rozhodujúce, či „skutočnosti, o ktoré povinný opiera tvrdený nárok, nastali pred alebo po vydaní rozhodnutia, ktoré je podkladom na exekúciu. Zánik vymáhaného práva započítaním spôsobí síce kompenzačný prejav zo strany povinného, avšak zánik nastane až okamihom, keď sa pohľadávky spôsobilé k započítaniu stretli. Najvyšší súd teda jednoznačne pripustil možnosť započítania pohľadávky, ktorou disponuje povinný a ktorá nemusí byť súdne priznaná alebo exekvovaná, voči pohľadávke oprávneného, ktorá je súdne priznaná a exekučne vymáhaná voči povinnému. Dôležité je, aby pohľadávka povinného bola spôsobilá na započítanie v čase, keď sa pohľadávka povinného a pohľadávka oprávneného stretli, pretože k tomuto dňu nastáva zánik pohľadávok. Rovnako aj judikatúra českých súdov pripúšťa námietku započítania vo výkone rozhodnutia či exekúciu „Námietkou započítania je možné uplatniť vzájomnú pohľadávku povinného proti oprávnenému bez ohľadu na to, či táto vzájomná pohľadávka vznikla pred vydaním rozhodnutia, ktoré je podkladom súdneho výkonu rozhodnutia, alebo až po jeho vydaní. Zánik práva síce spôsobuje kompenzačný prejav, avšak nastáva okamihom, keď sa obidve pohľadávky stretli“ (Rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 4 Cz 3/90 zo dňa 31.1.1990). V uznesení sp. zn. 20 Cdo 3608/2010 zo dňa 28.8.2012 sa český Najvyšší súd vyjadril ako k otázke započítania v prebiehajúcom súdnom spore (o zaplatenie pohľadávky veriteľa), tak aj v exekúcii „Kompenzačný prejav má účinky spätne k okamihu stretnutia sa pohľadávok (ex tunc). Prejav smerujúci k započítaniu je možné vykonať v priebehu súdneho konania ako obranu proti žalobe. Podobne platí, že aj pri výkone rozhodnutia môže povinný uplatniť námietku smerujúcu k započítaniu vzájomnej pohľadávky.“ Povinný ďalej poukázal na skutočnosť, že jednostranný zápočet bol urobený riadne a písomne, spĺňa všeobecné náležitosti právneho úkonu a boli dodržané aj jeho obsahové a formálne náležitosti. Bol riadne doručený (doručenie bolo aj preukázané) a podpísaný. Povinný má za to, že zmluva o úvere č. 708300590 bola uzatvorená ako odplatný právny úkon, ktorého neplatnosť nikdy nebola judikovaná žiadnym súdnym rozhodnutím a vyjadrenia oprávneného v tomto smere teda považuje povinný za bezpredmetné. Podľa názoru povinného, exekučný súd navyše nie je

oprávnený si prejudiciálne posúdiť právnu povahu zmlúv z ktorých vyplývajú pohľadávky spôsobilé na započítanie. V tomto smere povinný odkázal na už skôr zmienené uznesenie NS SR vo veci sp. zn. 2Cdo 345/2012 a na uznesenie Okresného sudu Žilina sp. zn. 33Er/2990/2013 zo dňa 29.01.2015, v zmysle ktorého „Je nad rámec účelu a predmetu exekučného konania ako vykonávacieho konania a tomu prispôbovaných procesných inštitútov, ktorými disponuje exekučný súd a takisto účastníci exekučného konania, osobitne vo vzťahu k účelu, predmetu, rozsahu a spôsobu dokazovania, ako procesnej činnosti súdu v občianskom súdnom konaní, upravenej v ust. §§ 122 - 124 OSP „nachádzanie“, vyhľadávanie, zisťovanie skutkového stavu vecí procesom dokazovania, zavŕšeného rozhodnutím súdu v merite predmetu sporu, na čo slúži a je na rozdiel exekučného konania plne vybavené príslušnými procesnými inštitútmi tzv. základné konanie, v rámci občiansko-právneho sporového konania podľa OSP. Nemožno preto bez ďalšieho konanie o námietkach proti exekúcii, ako osobitný druh konania v rámci exekučného (vykonávacieho) konania, ako už skôr súdu uviedol hoci konania povahy tzv. incidenčného sporu (o prípustnosť exekúcie), stotožniť s občiansko-právnym sporovým konaním, ale súd musí vychádzať z konkrétnych okolností veci a vo vzťahu k nim prihliadajúc na odlišný účel, predmet a procesnú úpravu oboch týchto konaní. Dokazovanie medzi účastníkmi sporných skutočností v rámci exekučného konania, o to viac potom v rámci konania o námietkach proti exekúcii, ovládaného koncentračnou zásadou, má zo spomenutých hľadísk svoje zrejmé limity, odlišné od občiansko-právneho sporového konania - a to i vtedy, keď ide o posúdenie skutočností, ku ktorým došlo alebo malo dôjsť v čase po vydaní vymáhaného exekučného titulu.“ Z odôvodnenia rozhodnutia vyššieho súdneho úradníka, proti ktorému smeruje sťažnosť oprávneného, nepochybne vyplýva, že súd sa oboznámil s jednostranným zápočtom aj vyjadrením povinného, na základe čoho dospel k záveru, že jednostranné započítanie vzájomných pohľadávok, ktoré vykonal povinný voči oprávnenému, bolo vykonané v súlade s ust. § 580 a 581 Občianskeho zákonníka, na základe čoho mal za preukázané, že po vzniku exekučného titulu nastali skutočnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku. Povinný má za to, že pohľadávky sa stretli ešte pred začatím exekučného konania, a teda v čase podania návrhu na výkon exekúcie oprávneným, neexistovala pohľadávka oprávneného voči povinnému. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti považuje povinný sťažnosť podanú oprávneným za nedôvodnú a žiada, aby ju súd zamietol.

10. V zmysle § 202 ods. 1 druhá veta zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“), sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

11. V zmysle § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

12. V zmysle § 239 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. V zmysle ods. 2 uvedeného ustanovenia, sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

13. V zmysle § 250 ods. 2 CSP, ak je sťažnosť dôvodná, súd napadnuté uznesenie zruší alebo zmení, v prípade zrušenia uznesenia je súdny úradník viazaný právnym názorom súdu.

14. Po preskúmaní veci sudca dospel k záveru, že sťažnosť oprávneného je v celom rozsahu dôvodná a predmetné uznesenie vyššieho súdneho úradníka je potrebné zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

15. V zmysle § 45 ods. 1 Exekučného poriadku, exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok.

16. V zmysle § 61e Exekučného poriadku, po začatí exekúcie sa neprihliadne na jednostranné započítanie vzájomnej pohľadávky povinného voči oprávnenému, ibaže je priznaná exekučným titulom, na podklade ktorého by povinný mohol viesť exekúciu.

17. V zmysle § 61k ods.1 Exekučného poriadku, súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak
a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku,
b) exekučný titul bo zrušený,

c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§54 ods. 2),
d) sú tu skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

18. Po preskúmaní súdneho spisu, sudca konštatuje, že exekučné konanie o vymoženie 286,32,- EUR s prísl., je vedené odo dňa 29.11.2017 v prospech oprávneného, resp. v neprospech povinného, na základe exekučného titulu, ktorým je Uznesenie Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 9Csp/22/2016 zo dňa 27.10.2017, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 16.11.2017 a vykonateľnosť dňa 21.11.2017. Ďalej sudca zistil, že proti pohľadávke oprávneného, priznanej vyššie uvedeným exekučným titulom, si jednostranným právnym úkonom zo dňa 13.11.2017, doručeným oprávnenému dňa 16.11.2017, teda v deň nadobudnutia právoplatnosti exekučného titulu, započítal povinný svoju pohľadávku voči oprávnenej vo výške 576,80,-EUR, ktorá mu vznikla v roku 2015 a stala sa splatnou dňa 15.7.2016. V zmysle jednostranného započítania pohľadávky, ide o pohľadávku povinného vyplývajúcu mu zo zmluvy o úvere č. 708300590 zo dňa 15.7.2015, pozostávajúcu z poplatku vo výške 576,80,-EUR. Povinný súdu predložil zmluvu o spotrebiteľskom úvere zo dňa 15.7.2015, v ktorej je ako VS uvedené č. 708300590. Z úkonu jednostranného započítania pohľadávky súd zistil, že podľa názoru povinného, pohľadávka oprávnenej voči nemu, uplatnená v tomto exekučnom konaní zanikla jednostranným započítaním jeho pohľadávky voči pohľadávke oprávnenej zo dňa 13.11.2017 (doručeného oprávnenej 16.11.2017), pričom si v tento deň započítaval svoju pohľadávku vo výške 576,80,-EUR splatnú dňa 15.7.2016 voči pohľadávke oprávnenej vo výške 286,32,-EUR, priznanej právoplatne (splatnej) dňa 13.11.2017 a vykonateľnej dňa 16.11.2017.

19. Ďalej sudca z vyjadrenie oprávnenej k návrhu povinného na zastavenie exekúcie zo dňa 2.2.2018 zistil, že oprávnená neeviduje žiadnu pohľadávku voči povinnému, pričom v podanej sťažnosti, doručenej súdu dňa 3.10.2018 tvrdí, že pohľadávka, ktorú si voči nej jednostranným právnym úkonom započítal povinný, nie je spôsobilá na zápočet z dôvodu, že odporuje dobrým mravom.

20. Sudca sa zaoberal právnou otázkou prípustnosti jednostranného započítania pohľadávky povinného, v exekúcii vedenej voči povinnému nemu oprávneným na základe právoplatného a vykonateľného exekučného titulu. K uvedenému je potrebné poukázať na to, že zatiaľ čo právna úprava Exekučného poriadku účinná do 31.3.2017 nevyklúčovala započítanie vzájomných pohľadávok oprávneného a povinného kedykoľvek v priebehu exekúcie, (čo často viedlo k zneužívaniu inštitútu započítania pohľadávok započítavaním sporných a nejudikovaných pohľadávok za účelom spôsobovania prieťahov v exekučnom konaní), zákonom č. 125/2016 Z.z., ktorým sa novelizoval Exekučný poriadok, účinným od 1.4.2017, bola do Exekučného poriadku zavedená nová právna úprava jednostranného započítania vzájomných pohľadávok oprávneného a povinného, ktorá obmedzuje uplatnenie jednostranného započítania pohľadávok len na pohľadávky priznané povinnému exekučným titulom, t.j. na judikované vzájomné pohľadávky povinného voči oprávnenému. Aj z dôvodovej správy k vyššie uvedenej novelizácii exekučného poriadku účinnej od 1.4.2017 vyplýva, že úmyslom zákonodarcu bolo zamedzenie zneužívania inštitútu jednostranného započítania pohľadávok v exekučnom konaní, ktorého cieľom bolo iba oddialiť uspokojenie pohľadávky oprávneného. Napriek tomu, že oprávnený mal exekučný titul, povinnému stačilo započítať si aj nejudikovanú pohľadávku, čo viedlo k špekulatívnym zápočtom sporných a mnohokrát aj neexistujúcich pohľadávok. Cieľom ustanovenia § 61e Exekučného poriadku je preto práve obmedzenie jednostranného započítania pohľadávok povinným len na prípady, ak aj povinný má svoju pohľadávku voči oprávnenému priznanú exekučným titulom s tým, že povinný by si mal prípadné kompenzačné námietky uplatňovať v rámci tzv. základného konania, ktoré voči nemu viedol oprávnený a ktorého výsledkom je exekučný titul, resp. bez zbytočného odkladu po tom, ako sa pohľadávky stretli, a nie až v exekučnom konaní. Preto, vzhľadom na cieľ a zmysel novej právnej úpravy Exekučného poriadku, je potrebné slovné spojenie „po začatí exekúcie sa neprihliadne“, v ustanovení § 61e Exekučného poriadku vykladať tak, že exekučný súd neprihliadne na jednostranné započítanie pohľadávky povinného voči oprávnenému s výnimkou pohľadávky vyplývajúcej povinnému z exekučného titulu, ktorý má voči oprávnenému. Pre exekučný súd nie je pritom právne významné, kedy nastal a bol doručený kompenzačný prejav povinného oprávnenému, t.j. či pred alebo po začatí exekúcie, ale či je pohľadávka, ktorá je predmetom započítania judikovaná alebo nie. Opačný výklad, na ktorý poukazuje aj povinný, teda, že exekučný súd by mal iba zistiť okamih kedy došlo k započítaniu a potom ak k započítaniu došlo pred začatím exekúcie, by mal prihliadnuť na jednostranné započítanie akejkoľvek pohľadávky (judikovanej aj nejudikovanej), by poprel účel samotného ustanovenia § 61e Exekučného poriadku.

21. Preto súd argumenty povinného smerujúce k tomu, že predpoklad jednostranného započítania pohľadávky povinného voči oprávnenému upravený v Exekučnom poriadku, a to, že spôsobilou na započítanie je pohľadávka priznaná exekučným titulom sa vzťahuje len na jednostranný zápočet, ktorý bol adresovaný až po začatí exekúcie, súd neakceptoval. Ako už súd uviedol, uvedeným výkladom ustanovenia § 61e Exekučného poriadku, by bol popretý účel a zmysel uvedeného zákonného ustanovenia. Sudca v tejto súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že pohľadávka, ktorú si započítaval povinný voči oprávnenej bola splatná už 15.7.2016, pričom exekučný titul predložený oprávneným bol vydaný 27.10.2017 a teda povinnému nič nebránilo v tom, aby si svoju pohľadávku započítal už v tomto konaní a nie si ju započítaval až vzápätí po jeho skončení (v deň právoplatnosti) a to pod hrozbou, že je voči nemu vydaný exekučný titul. Uvedené konanie povinného, je možné považovať práve za také špekulatívne a účelové započítavanie pohľadávok, ktorému má ustanovenie § 61e Exekučného poriadku brániť. Pre úplnosť sudca ďalej uvádza, že povinný za predpokladu, že by si objektívne nemohol nejakú okolnosť voči oprávnenému uplatniť v exekučnom konaní (prípadne aj subjektívne, nakoľko započítanie pohľadávok je právom a nie povinnosťou), má stále právo domáhať sa priznania svojho nároku žalobou v súdnom konaní, ktorého výsledkom bude exekučný titul.

22. Sudca konštatuje, že po preskúmaní dokumentov nachádzajúcich sa v súdnom spise, je v posudzovanom prípade zrejmé, že povinný si voči oprávnenej započítaval po začatí exekúcie pohľadávku, ktorá nie je priznaná exekučným titulom v súlade s § 45 Exekučného poriadku, na podklade ktorého by povinný mohol viesť exekúciu voči oprávnenej tak, ako je to ustanovené v § 61e Exekučného poriadku. Povinný nedisponuje exekučným titulom voči oprávnenej. Súd preto na jednostranné započítanie pohľadávky povinného, ktorá nie je preukázaná exekučným titulom, voči pohľadávke oprávnenej, vyplývajúcej z predloženého exekučného titulu, neprihliadol. Započítací prejav povinného voči oprávnenej nie je po začatí exekúcie právne významný a k započítaniu ani k zániku vymáhanej pohľadávky tak, ako to tvrdil povinný, nedošlo. Nie je preto daný dôvod na zastavenie exekúcie.

23. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, preto možno konštatovať, že vyšší súdny úradník nepostupoval správne, keď zastavil exekúciu v zmysle § 61k ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku, pretože exekúcia bola začatá dôvodne a nárok oprávneného uplatnený v exekučnom konaní nezanikol jednostranným započítaním pohľadávky povinného. Vyšší súdny úradník vychádzal z nesprávneho predpokladu zániku záväzku v zmysle § 580 a nasl. Občianskeho zákonníka, pričom vôbec neaplikoval ustanovenie § 61e Exekučného poriadku. Rovnako aj záver, že oprávnená mala neplatnosť a neprijateľné podmienky zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 708300590 zo dňa 13.11.2017 namietat' už v základnom konaní, nie až v exekučnom konaní, nie je správny, nakoľko oprávnená by takúto možnosť mala iba vtedy, ak by povinný urobil kompenzačnú námietku v tzv. základnom konaní, čo však neurobil. Pre úplnosť sudca konštatuje, že výrok o trovách exekučného konania považuje za nepreskúmateľný, nakoľko z rozhodnutia vyššieho súdneho úradníka nevyplýva, aké ustanovenia zákona aplikoval pri rozhodovaní o trovách exekučného konania.

24. Teda, vychádzajúc zo skutočnosti, že povinný neuviedol a nepreukázal žiadnu skutočnosť odôvodňujúcu, v zmysle § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, právny záver o zániku vymáhaného nároku, o zrušení exekučného titulu, ani o skutočnostiach brániacich vymáhateľnosti exekučného titulu, pričom neexistuje ani dôvod zastavenia exekúcie podľa osobitného predpisu, sudca podanú sťažnosť oprávneného považoval za dôvodnú a vyhovel jej, pretože nezistil zákonný dôvod na zastavenie exekúcie. Na základe uvedeného sudca konštatuje, že napadnuté uznesenie vyššieho súdneho úradníka bolo potrebné zrušiť a vrátiť mu vec na ďalšie rozhodnutie.

25. Vzhľadom na uvedené sudca rozhodol tak ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

26. Úlohou vyššieho súdneho úradníka bude v ďalšom konaní, opätovne rozhodnúť o návrhu povinného na zastavenie exekúcie a o ňom rozhodnúť v súlade s vyššie uvedenou právnou argumentáciou, vrátane rozhodnutia o trovách exekúcie, ktoré bude potrebné v odôvodnení rozhodnutia právne posúdiť aj uvedením zákonných ustanovení, ktoré budú aplikované.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné podať odvolanie.